

Ledamot Alaviiris fråga till välfärdsområdesstyrelsen om stöd för barn med utmanande beteende och sektorsövergripande utmaningar i Västra Nylands välfärdsområde

I skolorna möter man allt oftare barn med mycket utmanande beteende, sektorsövergripande svårigheter och betydande psykisk belastning. Dessa situationer kan ta sig uttryck i impulsivitet, aggressivitet, okontrollerade känslouttryck eller kollaps i funktionsförmågan, det vill säga i situationer som skolan inte har tillräckliga verktyg eller personal att svara på.

I praktiken lämnas skolorna alltför ofta ensamma. Det finns situationer där barnskyddet meddelar att barnets och familjens utmaningar är så krävande att de inte har metoder för att hjälpa. Ändå går barnet följande morgon till skolan, och ansvaret faller på skolan, trots att de inte har tillgång till sådana tjänster och resurser som barnets situation kräver.

Detta ligger inte i någons intresse, allra minst barnets. Just i dessa situationer bör Västra Nylands välfärdsområdes barnskydd och specialiserade sjukvård stå bredvid skolan, inte vid sidan om. Vi behöver en tydlig, bindande samarbetsmodell där skolans oro leder till konkreta åtgärder och där barnet inte hamnar i en klyfta mellan tjänsterna.

Vi undertecknade ledamöter ställer följande frågor:

Hur säkerställer Västra Nylands välfärdsområde att barn med utmanande beteende och sektorsövergripande utmaningar får rättidigt, tillräckligt och bindande stöd, så att skolorna inte lämnas ensamma i situationer som överskrider deras befogenheter och resurser?

Hur avser Västra Nylands välfärdsområde och kommunerna tillsammans bygga upp en verksamhetsmodell där stödet till barnet inte bryts, även om barnskyddet bedömer att det inte har metoder för att hjälpa?

Hur avser Västra Nylands välfärdsområde stärka samarbetet mellan barnskyddet och den specialiserade sjukvården så att dessa fungerar som skolans reella partner och inte som separata sektorer?

Vilka konkreta tjänster såsom krisarbete, mobila team, förstärkt familjearbete eller interventioner med låg tröskel kan Västra Nylands välfärdsområde utveckla eller utvidga, så att barn och skolor inte lämnas ensamma i en akut situation?

Hur säkerställer man att ansvarsfördelningen mellan olika aktörer är tydlig och att ingen kan konstatera att det inte finns metoder, när det gäller barnets säkerhet och välbefinnande?

Barnet kan inte vänta på att systemets gränssytor utreds. Vi behöver lösningar som fungerar i vardagen, alltså där barnen befinner sig varje dag.

Undertecknade

den 24 februari 2026

Alaviiri Kaisa / inlämnare av frågan

Laine Anna

Ahonen Emmi

Mäkäräinen Karoliina

Karimäki Johanna

Skaffari Laura

Juuti Sini

Laine Aino

Kajava Henna

Akinyemi Aino

Tiitinen Helena

Ahlroos Tiina

Värmälä Johanna

Aittakumpu Birgit

Partanen Henna

Hukari Hanna

Ahjoniemi Satu

Kokko Elina

Mattsson Fanni

Nores Mia

Hiila Eeva

Lievonen Mikko

Pelkonen Anna

Mönttinen Ari

Keisteri-Sipilä Elli

Valkeapää Terhi

Lindholm Julia

Järvenpää Kaarina

Hakapää Minna

Paakkunainen Lotta

Aaltola Maija